

Dôvodová časť

A. Všeobecná časť

Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky predkladá na rokovanie vlády Slovenskej republiky návrh zákona, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti so zlepšovaním podnikateľského prostredia zasiahnutým opatreniami na zamedzenie šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 (ďalej len „návrh zákona“).

Cieľom návrhu zákona je všestranná podpora podnikateľského sektoru pomocou opatrení napomáhajúcich oživeniu ekonomiky v čase nasledujúcom po útlme spôsobenom pandémiou choroby COVID-19.

Návrh zákona obsahuje opatrenia administratívnej povahy, ako aj odstránenie byrokratických obmedzení malých a stredných podnikateľov a živnostníkov. Predmetné zásahy vyplývajú z požiadaviek aplikačnej praxe a boli v minulosti formulované adresátmi návrhu zákona na mnohých fórach.

Materiál nebol predmetom pripomienkového konania, a to podľa § 27 ods. 1 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože je pripravovaný s cieľom reagovať na mimoriadnu situáciu, resp. na vyhlásený núdzový stav v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19.

Predkladaný návrh bude mať negatívne vplyvy na rozpočet verejnej správy, bude mať pozitívne i negatívne vplyvy na podnikateľské prostredie a pozitívne vplyvy na informatizáciu spoločnosti. Nebude mať vplyvy na životné prostredie, služby verejnej správy pre občana, na manželstvo, rodičovstvo a rodinu a nebude mať ani sociálne vplyvy.

Návrh zákona je v súlade s Ústavou SR, ústavnými zákonmi, rozhodnutiami ÚS SR, zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, medzinárodnými zmluvami a inými medzinárodnými dokumentmi, ktorými je SR viazaná, ako aj s právom EÚ.

Návrh zákona nebude predmetom vnútrokomunitárneho pripomienkového konania.

Dátum účinnosti návrhu zákona sa z dôvodu potreby jeho čo najskoršej účinnosti navrhuje dňom 1. júla 2020.

Dôvodová správa

B. Osobitná časť

K Čl. I (Zákon č. 50/1976 o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon):

Stavebné povolenie ani ohlásenie sa nebude nevyžaduje pri stavbách elektronických komunikačných sietí (nosiče telekomunikačných zariadení) umiestňovaných na existujúcich objektoch, ktoré nepresahujú výšku 1,5 m, šírku 2,5 m a nezasahujú do nosných konštrukcií stavby.

K Čl. II (Zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník)

Na nominálne zvýšenie základného imania v spoločnosti s ručením obmedzeným možno použiť nerozdelený zisk ako aj iné vlastné zdroje spoločnosti. V súčasnosti súdna prax, s poukazom na primerané použitie § 208 ods. 2, aj pre spoločnosť s ručením obmedzeným vyžaduje, aby účtovná závierka, ktorej výsledky majú byť použité ako podklad pre zvýšenie základného imania, bola overená audítorom. To prirodzene podstatne zvyšuje záťaž podnikateľov. Ak ide o nerozdelený zisk, ktorý by aj tak mohol byť v súlade s ostatnými ustanoveniami zákona vyplatený spoločníkom, niet dôvodu trvať na auditovaní účtovnej závierky v spoločnosti s ručením obmedzeným. Zodpovednosť, že spoločnosť s ručením obmedzeným takéto predpoklady spĺňa ide na ťarchu štatutárneho orgánu.

K Čl. III (Zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon)

Ustanovenie upravuje zjednodušenie postupu pri zápise viazanej živnosti pravidelnej kontroly vykurovacích a klimatizačných systémov pre oprávnené osoby.

K Čl. IV (Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch)

Navrhuje sa zníženie správneho poplatku z 50 eur na 30 eur pre fyzické osoby-podnikateľov a právnické osoby, ktoré Úradu verejného zdravotníctva SR zasielajú oznámenie o zložení a označovaní výživových doplnkov a nových potravín, ktoré sa umiestňujú na trh. Znížením správneho poplatku sa zohľadnia náklady pri umiestnení nového výživového doplnku či nových potravín na trh. Pred 1.1.2016 predstavoval poplatok 30 eur a popri rastúcich povinnostiach voči povinným subjektom je primerané cenu za tento administratívny úkon znížiť.

K Čl. V (Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. o potravinách)

K bodu 1

Navrhuje sa vypustiť ustanovenie, ktorým sa vylúčil odkladný účinok podaného odvolania proti rozhodnutiu o uložení pokuty, čím sa rozhodnutie o uložení pokuty stalo vykonateľným po jeho doručení adresátovi a uplynutím paričnej lehoty sa pokuta stala splatnou.

K bodu 2

V súvislosti s novelizačným bodom 7 sa navrhovaným prechodným ustanovením ustanovuje, že konania o uložení pokuty, ktoré sa začali a právoplatne neskončili do 30. júna 2020, sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom od 1. júla 2020.

Opätovné priznanie odkladného účinku odvolaniu ako opravného prostriedku, má pre subjekty dotknuté rozhodnutím správneho orgánu nezameniteľný význam, nakoľko až do skončenia odvolacieho konania nie sú tieto subjekty povinné splniť povinnosť uloženú v rozhodnutí, tzv. zaplatiť uloženú pokutu.

K bodu 3

Ustanovením sa zrušuje zákon č. 478/2019 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov, a ktorý mal nadobudnúť účinnosť 1. januára 2024. Táto novela zákona o potravinách, ktorá síce nadobudla platnosť, nie však ešte účinnosť, obsahuje právnu úpravu, ktorá je v rozpore s princípom právnej istoty (čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a je značným zásahom do zmluvnej slobody prevádzkovateľa potravinárskeho podniku vyplývajúcej z princípu zmluvnej voľnosti, tzn. darovanie má byť vždy dobrovoľné a bezodplatné plnenie daru, nie povinnosť, ako to novela zákona o potravinách ustanovuje. Z tohto dôvodu sa ustanovením navrhuje zrušenie tejto novely zákona o potravinách.

K Čl. VI (Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách)

S cieľom znížiť administratívnu záťaž predávajúcim, ktorí predávajú tovar, na ktorý sa nevzťahuje cenová regulácia sa navrhuje, aby nemali povinnosť viesť evidenciu o cenách vrátane kalkulácii nákladov a zisku.

K Čl. VII (Zákon č. 212/1997 Z. z. o povinných výtlačkoch periodických publikácií, neperiodických publikácií a rozmnoženín audiovizuálnych diel)

K bodu 1

Ustanovenie odráža zmenu terminologickej povahy. Z pojmu periodická publikácia sa vylučujú tlačoviny reklamnej (propagačnej) povahy, pretože nie je záujmom na deponovaní týchto tlačovín.

K bodom 2 a 3

Ustanovenie § 4 sa navrhuje upraviť tak, aby vydavatelia neperiodických publikácií bez ohľadu na náklad (avšak s nákladom min. 50 kusov) mali povinnosť bezplatne a na svoje trovy odovzdať do 10 dní od začatia rozširovania povinné výtlačky neperiodickej publikácie osobám podľa prílohy prílohy č. 3 zákona z každého vydania alebo z vydania časti. Rozhodujúcim kritériom nie je náklad ale obsah neperiodickej publikácie. Zužuje,

zjednodušuje a zjednocuje sa tak povinnosť pre vydavateľov neperiodických publikácií.

Dôvodom navrhovanej zmeny je skutočnosť, že nie je dôvod, aby boli výtlačky neperiodických publikácií posielané do knižníc, ktoré so zameraním týchto publikácií nemajú nič spoločné.

K bodu 4

Zmena sankčného ustanovenia, ktorým sa špecifikujú kritériá na uloženie sankcie, ktoré dosiaľ absentovali a ktorými sa umožní moderovať výšku pokuty v jej rozpätí, prípadne od jej uloženia úplne upustiť.

K bodom 5 až 7

Nanovo sa vymedzuje okruh deponujúcich knižníc s ohľadom na obsah periodickej alebo neperiodickej publikácie, a to tak, že došlo k výraznému zúženiu rozsahu povinného deponovania. Napríklad pri vedeckej literatúre v náklade nad 500 kusov je to redukcia na polovicu povinných výtlačkov, pri krásnej literatúre sa počet dokonca redukuje až o 60 %.

K bodu 8

Legislatívno-technická úprava s ohľadom na povinnosť deponovať periodickú tlač evidujúcim orgánom (Ministerstvo kultúry SR).

K Čl. VIII (Zákon č. 194/1998 Z. z. o šľachtení a plemenitbe hospodárskych zvierat)

K bodu 1 a 2

Podľa doterajšieho znenia § 19 ods. 3 mali žiadatelia o vydanie osvedčenia na chov rýb povinnosť predkladať k žiadosti o vydanie osvedčenia na chov rýb údaje potrebné na účel overenia vlastníckeho práva k vodnej ploche a ak žiadateľ nebol vlastníkom vodnej plochy, aj kópia zmluvy o prenájme vodnej plochy. Táto podmienka spôsobovala v aplikačnej praxi pri vydávaní osvedčení na chov rýb značné problémy. Z toho dôvodu bolo potrebné upraviť ustanovenie tak, aby žiadateľ o vydanie osvedčenia na chov rýb predkladal k samotnej žiadosti kópiu dokladu preukazujúceho vlastnícke právo žiadateľa k vodnej stavbe, ktorá tvorí zariadenie na chov rýb. V prípade, že žiadateľ nie je vlastníkom takejto vodnej stavby, k žiadosti priloží kópiu zmluvy alebo iného dokladu, ktorý ho oprávňuje užívať takúto vodnú stavbu. Môže ísť napríklad o nájomnú zmluvu, zmluvu o výpožičke. Práva a povinnosti žiadateľa o vydanie osvedčenia na chov rýb, ktoré spočívajú v povinnosti vysporiadať si svoje právne vzťahy s vlastníkmi alebo držiteľmi pozemkov nachádzajúcich sa pod vodnou plochou, uzavretím nájomnej zmluvy podľa zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov alebo kúpou, týmto ustanovením nie sú dotknuté.

K Čl. IX (Zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach)

Návrhom dochádza k zrušeniu odmien sudcov a k zrušeniu príplatku k náhrade príjmu sudcov a príplatku k nemocenskému u sudcov. Cieľom opatrenia je zohľadniť existujúcu ekonomickú situáciu v Slovenskej republike vyvolanú pandémiou COVID-19 a jej negatívne dôsledky pre hospodárenie štátu.

Zákonodarca zohľadňuje pri návrhu komplexnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky ohľadne problematiky platových pomerov sudcov, najmä konania vedené pod sp. zn. PL. ÚS 14/94, PL. ÚS 52/99, PL. ÚS 12/05, PL. ÚS 99/2011, a PL. ÚS 27/2015. Návrh rešpektuje ústavné limity pre úpravu platov sudcov vyplývajúce (i) z princíp del'by moci, ktorého integrálnou súčasťou je aj princíp rovnováhy mocí, (ii) zo zásady (princípu) nezávislosti sudcov a súdov (čl. 144 ústavy) a (iii) z princípu proporcionality zásahov do platových pomerov sudcov a iných ústavných činiteľov. Návrh rovnako rešpektuje, že k právnym garanciam sudcovej a súdnej nezávislosti (čl. 144 ústavy) patrí aj odmeňovanie a hospodárske zabezpečenie sudcov zodpovedajúce povahe a významu ich činnosti.

Zákonodarca pri návrhu zohľadňoval ústavnú požiadavku, podľa ktorej plat sudcu by mal byť stabilnou a nemanipulovateľnou veličinou, a nemal by byť pohyblivým faktorom, s ktorým môže kalkulovať aktuálne vládne zoskupenie.

Návrh nemožno považovať za zásah do oblasti materiálneho zabezpečenia sudcov, za ktoré možno považovať aj platové reštrikcie, resp. zmrazenie platov, či odopieranie zákonom ustanovenej zložky platu, ktorý by narúšal právnu istotu sudcov.

Zákonodarca pri koncipovaní návrhu striktne rešpektoval Ústavným súdom judikovaný predpoklad, podľa ktorého zásahy do platových náležitostí sudcov sa môžu dotknúť ústavného princípu nezávislosti sudcov až vtedy, keď dosiahnu určitý kvantitatívny rozmer a citelným spôsobom ohrozia inak štandardnú životnú úroveň sudcov primeranú ich ročnému príjmu, pričom zásah do materiálneho zabezpečenia sudcov nesmie byť výrazom svojvôle zákonodarcu, ale musí byť, vychádzajúc zo zásady proporcionality, odôvodnený výnimočnými okolnosťami (PL. ÚS 12/05).

Návrh reaguje na objektívne daný mimoriadny pokles ekonomickej sily štátu v dôsledku pandémie COVID-19 a zlú prognózu ekonomickej stability štátu v najbližších mesiacoch. Hospodársky vývoj v štáte naviazaný na celosvetový hospodársky vývoj núti za účelom zabezpečenia bazálnej životaschopnosti ekonomiky a minimálnej úrovne sociálneho štandardu občanov zasiahnutých pandemiou COVID-19 prijať celý rad ekonomických opatrení zmierňujúcich objektívny dopad pandémie COVID-19 na ekonomickú stabilitu štátu, podnikateľské prostredie a najmä životy jednotlivcov.

Viac než kedykoľvek predtým sa ukazuje potreba vkladu štátu do zabezpečenia sociálnej a ekonomickej pomoci fyzickým osobám a právnickým osobám tvrdo zasiahnutým pandemiou COVID-19 a celosvetovým ekonomickým poklesom. Návrh spolu s ďalšími legislatívnymi opatreniami znižuje výdavky štátu na miestach, kde takéto zníženie je za účelom dosiahnutia cieľa väčšej redistribúcie financií do pomoci najviac zasiahnutým skupinám obyvateľstva a podnikateľským subjektom legitímne a primerané.

Návrh pri platových pomeroch sudcov vypúšťa priznávanie odmien sudcov, ktoré nie sú obligatórnou súčasťou platu sudcu, ale fakultatívnou možnosťou predsedu súdu. Samotný zákon o sudcoch a príseďiacich umožňuje priznať odmenu sudcovi iba ak by tým nebolo ohrozené financovanie zákonom priznaných platových náležitostí v rámci príslušnej rozpočtovej kapitoly (§ 78a ods. 5). O to viac je legitímne vypustiť návrhom možnosť

odmeňovania sudcov v prípade, ak je ohrozené financovanie samotného chodu štátu v dôsledku pandémie COVID-19.

Návrh ďalej v rámci sociálneho zabezpečenia sudcov vypúšťa príplatok k náhrade príjmu a príplatok k nemocenskému. Tieto príplatky patrili sudcovi, ak bol tento uznaný pre chorobu alebo úraz za dočasne neschopného na výkon funkcie. Inak povedané, ide o vysoký nadštandard sociálneho zabezpečenia, ktorý nijak nesúvisí s platovým ohodnotením funkcie sudcu a nemožno ho spájať s princípom nezávislosti súdnej moci. Sudcovi pri dočasnej práceneschopnosti zostáva zachovaný štandard sociálneho zabezpečenia (nárok na náhradu príjmu alebo nárok na nemocenské), tzn. sudca, aj keď neschopný pre chorobu výkonu funkcie, je materiálne zabezpečený rovnako, ako iný povinne poistený zamestnanec (na účely zdravotného poistenia, nemocenského poistenia a dôchodkového poistenia sa sudca posudzuje ako zamestnanec, § 102 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich). Zákonodarca sa stotožňuje so závermi Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. PL. ÚS PL. ÚS 10/06, že príplatok je špecifické plnenie, ktoré nemožno stotožňovať s plnením zo sociálneho poistenia. Príplatok nie je vyplácaný z odvodov do Sociálnej poisťovne, ale priamo zo štátneho rozpočtu, z rozpočtovej kapitoly súdництва. Z hľadiska teórie práva sociálneho zabezpečenia ide o tzv. nesystémovú dávku, dávku vyplácanú z rozpočtu bez reflexie v pôvodných príspevkoch poberateľa. Príplatok nemožno považovať za sociálne právo. Sociálne práva uvedené v ústavnom texte sú veľmi ekonomicky a politicky podmienené. Z ich povahy a v zmysle tradičného ústavného práva vyplýva značný priestor pre zákonodarcu na úpravu hlavne plnení uhrádzaných zo štátneho rozpočtu. Ak má zákonodarca pri rozpočtovo hradených dávkach sociálneho zabezpečenia široký priestor na uváženie, tak pri predmetnom príplatku je tento priestor ešte širší. V rámci tohto priestoru si zákonodarca počína predkladaným návrhom plne legitímne a nearbitrárne.

Návrh je primeraným prostriedkom na dosiahnutie vyššie opísaného cieľa odôvodnený ekonomickou situáciou štátu a celosvetovým hospodárskym poklesom v dôsledku pandémie COVID-19, nie je svojvoľným reštrikčným zásahom do platových pomerov sudcov a nijak nezasahuje do statusových alebo inštitucionálnych záruk sudcovskej nezávislosti.

Zákonodarca pri návrhu vychádza aj z poznatku, že ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre celoročné zmrazenie plátov sudcov nadväzujúce na závažné ekonomické opatrenia v prípade krízy nesankcionoval ako nesúladne s ústavou (PL. ÚS 52/99, PL. ÚS 12/05). Obdobne rozhodol ústavný súd v zásade aj vo veci sp. zn. PL. ÚS 99/2011, v ktorej posudzoval (okrem iného) vypustenie ustanovenia zákona o sudcoch o valorizácii v kontexte s výraznejším rastom priemerného plátu zamestnanca národného hospodárstva.

K Čl. X (Zákon č. 147/2001 Z. z. o reklame)

Ustanovenie upravujúce reklamu spotrebiteľského úveru, pôžičky a úveru na bývanie má za cieľ osvetovo pôsobiť na obyvateľstvo, aby nedošlo k nepremyslenému konaniu, vyúsťujúcemu v neúmerne zadlžovanie domácností, ktoré je v súčasnosti celospoločenským problémom.

K Čl. XI (Zákon č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry)

Návrhom dochádza k zrušeniu odmien prokurátorov a k zrušeniu príplatku k náhrade príjmu prokurátorov a príplatku k nemocenskému u prokurátorov.

Návrh rovnako ako pri zmene zákona o sudcoch a prísediacich reaguje na objektívne daný mimoriadny pokles ekonomickej sily štátu v dôsledku pandémie COVID-19 a zlú prognózu ekonomickej stability štátu v najbližších mesiacoch. Hospodársky vývoj v štáte naviazaný na celosvetový hospodársky vývoj núti za účelom zabezpečenia bazálnej životaschopnosti ekonomiky a minimálnej úrovne sociálneho štandardu občanov zasiahnutých pandemiou COVID-19 prijať celý rad ekonomických opatrení zmierňujúcich objektívny dopad pandémie COVID-19 na ekonomickú stabilitu štátu, podnikateľské prostredie a najmä životy jednotlivcov.

Viac než kedykoľvek predtým sa ukazuje potreba vkladu štátu do zabezpečenia sociálnej a ekonomickej pomoci fyzickým osobám a právnickým osobám tvrdo zasiahnutým pandemiou COVID-19 a celosvetovým ekonomickým poklesom. Návrh spolu s ďalšími legislatívnymi opatreniami znižuje výdavky štátu na miestach, kde takéto zníženie je za účelom dosiahnutia cieľa väčšej redistribúcie financií do pomoci najviac zasiahnutým skupinám obyvateľstva a podnikateľským subjektom legitímne a primerané.

Návrh pri odmeňovaní prokurátorov vypúšťa priznávanie odmien prokurátorom, ktoré nie sú obligatórnou súčasťou platu prokurátora, ale fakultatívnou možnosťou generálneho prokurátora. Je legitímne vypustiť návrhom možnosť odmeňovania prokurátorov v prípade, ak je ohrozené financovanie samotného chodu štátu v dôsledku pandémie COVID-19.

Návrh ďalej v rámci sociálneho zabezpečenia prokurátorov vypúšťa príplatok k náhrade príjmu a príplatok k nemocenskému. Tieto príplatky patrili prokurátorovi, ak bol tento uznaný pre chorobu alebo úraz za dočasne neschopného na výkon funkcie. Inak povedané, ide o vysoký nadštandard sociálneho zabezpečenia, ktorý nijak nesúvisí s platovým ohodnotením funkcie prokurátora. Prokurátorovi pri dočasnej práceneschopnosti zostáva zachovaný štandard sociálneho zabezpečenia (nárok na náhradu príjmu alebo nárok na nemocenské), tzn. prokurátor, aj keď neschopný pre chorobu výkonu funkcie, je materiálne zabezpečený rovnako, ako iný povinne poistený zamestnanec (na účely zdravotného poistenia, nemocenského poistenia a dôchodkového poistenia sa prokurátor posudzuje ako zamestnanec, § 146 ods. 1 a 2 zákona o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry). Zákonodarca sa stotožňuje so závermi Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedené v náleze sp. zn. PL. ÚS 10/06, že príplatok je špecifické plnenie, ktoré nemožno stotožňovať s plnením zo sociálneho poistenia. Príplatok nie je vyplácaný z odvodov do Sociálnej poisťovne, ale priamo zo štátneho rozpočtu, z rozpočtovej kapitoly generálnej prokuratúry. Z hľadiska teórie práva sociálneho zabezpečenia ide o tzv. nesytemovú dávku, dávku vyplácanú z rozpočtu bez reflexie v pôvodných príspevkoch poberateľa. Príplatok nemožno považovať za sociálne právo. Sociálne práva uvedené v ústavnom texte sú veľmi ekonomicky a politicky podmienené. Z ich povahy a v zmysle tradičného ústavného práva vyplýva značný priestor pre zákonodarcu na úpravu hlavne plnení uhrádzaných zo štátneho rozpočtu. Ak má

zákonodarca pri rozpočtovo hradených dávkach sociálneho zabezpečenia široký priestor na uváženie, tak pri predmetnom príplatku je tento priestor ešte širší. V rámci tohto priestoru si zákonodarca počína predkladaným návrhom plne legitímne a nearbitrárne.

Návrh zároveň vychádza z premisy, že na rozdiel do súdnej moci prokuratúra nie je samostatnou zložkou moci a platové pomery a odmeňovanie prokurátorov nie sú tak tesne previazané z nezávislosťou prokuratúry, ako je tomu pri sudcoch. Ani samotná ústava neobsahuje pri vymedzení prokuratúry (čl. 149 – čl. 151) striktnu požiadavku nezávislosti, keďže prokuratúra vykonáva trestnú politiku štátu a bude vždy istým spôsobom súčasťou výkonnej moci.

Návrh ďalej zohľadňuje judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze sp. zn. PL. ÚS 10/06 nevyhovelo návrhu na vyslovenie nesúlady novely zákona o prokurátoroch, ktorá novela vniesla do zákona o prokurátoroch nový inštitút - príplatok za výkon funkcie prokurátora a príplatok k dôchodku. Dôsledkom tejto zmeny došlo k zníženiu poberanej sumy príplatku za výkon funkcie prokurátora v porovnaní s pôvodnou sumou príplatku k dôchodku. Podľa ústavného súdu takýto zásah zákonodarcu nie je ústavne nesúladným zásahom do postavenia prokurátorov a neporušuje princíp legitímnych očakávaní.

K Čl. XII (Zákon č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve)

K bodom 1 až 3

Predmetom novely je zvyšovanie veľkostných podmienok na povinnosť overenia individuálnej účtovnej závierky štatutárnym audítorom. Uvedené vyplýva zo súčasného vývoja znižovania administratívnej záťaže podnikateľských subjektov, najmä malých obchodných spoločností. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ určuje len minimálnu transpozičnú povinnosť, od ktorej musí mať účtovná jednotka audit, preto členské štáty uplatňujú rôzne veľkostné podmienky na audit pri zohľadnení objektívnych kritérií ako veľkosť ekonomiky a celospoločenský záujem. Radikálna zmena veľkostných podmienok bude znamenať, že v roku 2022 klesne povinnosť auditu na necelé 1 % účtovných jednotiek oproti terajšiemu stavu.

K bodu 4

Vzhľadom na významné zvýšenie veľkostných podmienok oproti súčasnému stavu sa prechodnými ustanoveniami navrhuje ich postupné zvyšovanie v čase (v roku 2021 a 2022).

K Čl. XIII (Zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení)

K bodu 1

Legislatívno-technická úprava v súvislosti so zmenami v § 228 ods. 1.

K bodom 2, 4 a 27

Legislatívno-technická úprava v súvislosti so zmenami v § 231 ods. 1.

K bodu 3, 5 a 28

Legislatívno-technická úprava v súvislosti so zmenami v § 231 ods. 1 účinnými od 1. januára 2023.

K bodu 6

Zavádza sa povinnosť Sociálnej poisťovne poskytovať Rade pre rozpočtovú zodpovednosť (RRZ) prostredníctvom Kancelárie RRZ údaje napr. o poistencovi, sporiteľovi, poberateľovi dávky, vrátane osobných údajov, a o zamestnávateľovi z informačného systému Sociálnej poisťovne na účel súvisiaci s výkonom pôsobnosti RRZ.

Cieľom činnosti RRZ je vykonávanie analýz, výsledkom ktorých je záver o zhoršení, či zlepšení dlhodobej udržateľnosti verejných financií Slovenskej republiky, spolu so špecifikáciou konkrétnych vplyvov odôvodňujúcich takýto záver. Medzi najdôležitejšie oblasti, v ktorých RRZ hodnotí dlhodobé vplyvy na verejné financie patria politiky v pôsobnosti Sociálnej poisťovne. Získaním údajov s rodným číslom sa vytvoria predpoklady pre skvalitnenie databáz, nevyhnutných pre precíznejšie vyhodnotenie vplyvov legislatívy napríklad v oblasti nemocenského alebo dôchodkového poistenia (napr. zmeny v dôchodkovom veku diferencovanom podľa počtu detí pre ženy, zavedenie minimálneho dôchodku po zohľadnení úspory na dávke v hmotnej núdzi, poberanie materskej dávky otcami) na súčasný stav verejných financií a jeho predpokladaný budúci vývoj. Získavanie a vyhodnocovanie podrobných údajov je zo strany RRZ nevyhnutné pre kvalitné plnenie týchto úloh. Úlohy spojené s odborným, organizačným, administratívnym, personálnym a technickým zabezpečením činnosti RRZ, vykonáva Kancelária RRZ, ktorá vzhľadom na svoju právnu subjektivitu má spôsobilosť byť účastníkom právnych vzťahov a vytvára zázemie pre odborné, organizačné, administratívne, personálne a technické podmienky nevyhnutné na riadne a efektívne plnenie úloh RRZ.

K bodu 7

V súvislosti so zrušením povinnosti zamestnávateľa odhlásiť sa z registra zamestnávateľov vedeného Sociálnou poisťovňou sa navrhuje zaviesť novú povinnosť Sociálnej poisťovne ukončiť registráciu zamestnávateľa v registri zamestnávateľov. Sociálna poisťovňa ukončí registráciu zamestnávateľa automaticky na základe odhlásenia posledného zamestnanca zamestnávateľom z registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia.

K bodu 8

Navrhuje sa zrušiť povinnosť poistenca a príjemcu dávky písomne oznámiť do ôsmich dní príslušnej organizačnej zložke Sociálnej poisťovne zmenu mena a priezviska, zmenu miesta trvalého pobytu alebo prechodného pobytu, zrušenie trvalého pobytu alebo prechodného pobytu. Sociálna poisťovňa údaje o týchto skutočnostiach bude získavať z Registra fyzických osôb, ktorý je referenčným registrom.

Považujeme za nevyhnutné ponechanie povinnosti poistencovi uvedenému v § 15 ods. 1 písm. c) až e) (tzv. poistenec štátu), na ktorého sa v právnych vzťahoch sociálneho poistenia uplatňujú predpisy Slovenskej republiky podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia alebo

podľa medzinárodnej zmluvy, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, písomne oznámiť príslušnej organizačnej zložke Sociálnej poisťovne zmenu mena, priezviska a miesta bydliska. Pre príjemcu dávky sa zachováva povinnosť oznámiť zmenu adresy, na ktorej sa zdržiava, nakoľko uvedená informácia sa v Registri fyzických osôb nenachádza a predovšetkým v záujme príjemcov dávok je nevyhnutná (doručovanie rozhodnutí ako aj iných písomností, napr. rozhodnutie o zvýšení dôchodku, výzva na preukázanie rozhodujúcich skutočností - § 112 ods. 5 alebo 7 zákona č. 461/2003 Z. z.).

K bodom 9 až 13

Navrhuje sa zrušiť povinnosť samostatne zárobkovo činnnej osoby (SZČO) oznámiť do ôsmich dní príslušnej organizačnej zložke Sociálnej poisťovne zmenu mena, priezviska, zmenu trvalého pobytu, zrušenie trvalého pobytu alebo prechodného pobytu. Sociálna poisťovňa údaje o týchto skutočnostiach bude získavať z Registra fyzických osôb. Tieto povinnosti zostávajú zachované pre tú SZČO, na ktorú sa v právnych vzťahoch sociálneho poistenia uplatňujú predpisy Slovenskej republiky podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, ak údaje o týchto skutočnostiach Sociálna poisťovňa nevie získať z Registra fyzických osôb. Spravidla pôjde o tzv. zahraničnú SZČO. Zároveň sa navrhuje upraviť spôsob plnenia uvedenej povinnosti.

K bodu 14

Navrhuje sa zrušiť povinnosť zamestnávateľa odhlásiť sa z registra zamestnávateľov vedeného Sociálnou poisťovňou. Ukončenie registrácie zamestnávateľa v tomto registri je možné odvodiť od odhlásenia posledného zamestnanca zamestnávateľom z registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia.

K bodom 15 a 17

Navrhuje sa zrušiť povinnosť zamestnávateľa oznamovať zmeny v údajoch jeho zamestnanca: priezviska vrátane všetkých predošlých priezvisk, mena, dátumu a miesta narodenia, stavu a miesta trvalého pobytu, identifikačného čísla sociálneho zabezpečenia fyzickej osoby (rodného čísla). Sociálna poisťovňa zmenu uvedených údajov bude získavať z Registra fyzických osôb.

Tiež sa navrhuje zrušiť povinnosť zamestnávateľa oznamovať zmenu údaju o dni vzniku pracovného pomeru a skončenia pracovného pomeru alebo iného právneho vzťahu k zamestnávateľovi. Tieto údaje je možné zistiť v súvislosti s plnením povinnosti zamestnávateľa prihlásiť a odhlásiť zamestnanca do/z registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia.

Taktiež sa navrhuje vypustiť povinnosť oznámiť zmenu v údajoch evidovaných v § 232 ods. 2 písm. a), a to zmenu údaju o tom, či je zamestnanec štatutárnym orgánom zamestnávateľa a má najmenej 50 % účasť na majetku zamestnávateľa alebo členom štatutárneho orgánu zamestnávateľa a má najmenej 50 % účasť na majetku zamestnávateľa. Ide o duplicitnú povinnosť v súčasnosti ustanovenú v § 231 ods. 1 písm. o).

K bodom 16, 19, 23 a 25

Legislatívno-technická úprava v súvislosti so zmenami týchto ustanovení podľa zákona č. 317/2018 Z. z.

K bodu 18

Navrhuje sa zrušiť povinnosť zamestnávateľa oznámiť Sociálnej poisťovni začiatok a skončenie čerpania materskej dovolenky alebo rodičovskej dovolenky zamestnancom. Sociálna poisťovňa tieto údaje bude v odôvodnených prípadoch zisťovať iným spôsobom.

K bodu 20

Navrhuje sa predĺžiť lehota na splnenie povinnosti zamestnávateľa predložiť Sociálnej poisťovni evidenciu, ktorú vedie o svojich zamestnancoch na účely sociálneho poistenia. Aktuálne je zamestnávateľ povinný evidenciu predložiť v lehote splatnosti ním odvádzaného poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie za kalendárny mesiac, v ktorom zamestnanec skončil právny vzťah k zamestnávateľovi. V záujme časového rozloženia administratívnej záťaže zamestnávateľa spojenej s ukončením pracovného pomeru zamestnanca sa navrhuje túto lehotu predĺžiť na 30 dní od skončenia právneho vzťahu.

K bodu 21

Navrhuje sa eliminovať povinnosť zamestnávateľa oznámiť organizačnej zložke Sociálnej poisťovne zmenu mena a priezviska zamestnanca. Povinnosť zamestnávateľa oznámiť organizačnej zložke zmenu mena a priezviska zamestnanca do ôsmich dní odo dňa, v ktorom sa o tejto zmene dozvedel, sa ponecháva výlučne za zamestnanca, ktorý na území Slovenskej republiky nemá trvalý pobyt alebo prechodný pobyt a Sociálna poisťovňa tieto údaje nemá možnosť získať z Registra fyzických osôb.

K bodom 22 a 24

Legislatívno-technická úprava v súvislosti so zmenami v § 231 ods. 1.

K bodu 26

Navrhuje sa zaviesť princíp druhej šance pre fyzickú a právnickú osobu, ktorá načas nespĺní svoju povinnosť v lehotách určených jednotlivými ustanoveniami zákona o sociálnom poistení, ale dodatočne ju splní v ďalšej sedemdňovej lehote. Ak fyzická a právnická osoba povinnosť splní v „dodatočnej lehote“, Sociálna poisťovňa jej neuloží pokutu.

K bodom 29 a 31

Navrhuje sa vypustiť povinnosť kontrolovaného subjektu predložiť Sociálnej poisťovni písomnú správu o splnení opatrení prijatých na odstránenie zistených nedostatkov. Splnenie uložených opatrení vie Sociálna poisťovňa skontrolovať ďalšou vykonanou kontrolou.

Tiež sa navrhuje zrušiť povinnosť kontrolovaného subjektu informovať Sociálnu poisťovňu o vyvedení dôsledkov voči zamestnancom zodpovedným za zistené nedostatky z dôvodu duplicity s právnymi predpismi upravujúcimi zodpovednosť zamestnanca a zamestnávateľa. Z tohto dôvodu sa navrhuje vypustiť písmeno b) v § 244 ods. 4 a písmeno c) v § 245 ods. 5.

K bodom 30 a 32

Legislatívno-technická úprava v súvislosti so zmenami týchto ustanovení podľa zákona č. 317/2018 Z. z.

K Čl. XIV (Zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov)

Navrhovaným znením sa umožňuje automatické zvýšenie preukázateľne vynaložených výdavkov na spotrebu pohonných látok prepočítanú podľa spotreby uvedenej v osvedčení o evidencii alebo v technickom preukaze alebo v doplňujúcich údajov od výrobcu alebo predajcu o 20 % bez povinnosti dokladovania a zisťovania vyššej spotreby.

Ak sa skutočná spotreba pohonných látok nezhoduje so spotrebou uvádzanou v osvedčení o evidencii alebo v technickom preukaze alebo sa tam táto spotreba neuvádza, je možné vychádzať zo spotreby preukázanej dokladom vydaným autorizovanou organizáciou, tak ako doteraz.

V prípade nákladných automobilov a pracovných mechanizmov zostáva zachovaná možnosť preukazovať skutočnú spotrebu pohonných látok podľa vlastného vnútorného aktu riadenia. Zároveň aj pri týchto automobiloch a mechanizmoch sa zavádza možnosť uplatnenia nadspotreby výdavkov na pohonné hmoty vo výške 20 % oproti spotrebe uvedenej v osvedčení o evidencii alebo v technickom preukaze alebo v doplňujúcich údajov od výrobcu alebo predajcu, ak si daňovník nevyberie možnosť uplatňovať spotrebu pohonných látok podľa spotreby preukázanej vlastným vnútorným aktom riadenia.

K Čl. XV (Zákon č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti)

K bodom 1 a 2

Navrhuje sa vypustiť ukladanie pokuty za neplnenie povinnosti zamestnávateľa oznamovať úradu práce, sociálnych vecí a rodiny voľné pracovné miesta a ich charakteristiku, nakoľko účel ustanovenia je možné dosiahnuť aj iným spôsobom

K Čl. XVI (Zákon č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov)

Týmto ustanovením sa umožňuje predaj spotrebiteľského balenia cigár alebo cigariiek označeného kontrolnou známkou, na ktorej je znak pre platnosť sadzby spotrebnej dane, ktorým je veľké písmeno „B“ aj po 30. novembri 2020. Sadzba spotrebnej dane z cigár alebo cigariiek bola zákonom č. 296/2016 Z. z. upravená s účinnosťou k 1. februáru 2019 a zároveň zákonom č. 269/2017 Z. z. bolo stanovené obdobie dopredaja spotrebiteľského balenia cigár alebo cigariiek so sadzbou spotrebnej dane účinnou do 31. januára 2019. Nakoľko od začatia obdobia pandémie boli povinne zatvorené špecializované predajne týchto výrobkov ako aj zariadenia, kde sa tieto výrobky najviac predávajú (bary, hotely, lobby bary...), subjektom podnikajúcim s týmito výrobkami vznikajú škody. Z dôvodu eliminácie dopadov pandémie sa navrhuje lehotu dopredaja posunúť do 31. mája 2021.

K Čl. XVII (Zákon č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie)

K bodu 1

Úpravou odseku 2 sa zabezpečí, že dňom prijatia toho zákona sa verejné prerokovania budú môcť uskutočniť v takom režime, aby boli dodržané opatrenia nariadené Úradom verejného zdravotníctva. Umožnením uskutočnenia verejných prerokovaní sa bude môcť pokračovať v konaniach o posudzovaní vplyvov. Tým sa zároveň posilní podnikateľské prostredie, keďže navrhovatelia budú môcť nerušené pokračovať v konaní, ktoré je predpokladom pre získanie konečného realizačného povolenia na pripravované stavby a iné navrhované činnosti. Ak by opatrenia Úradu verejného zdravotníctva neumožňovali vykonanie verejného prerokovania, vykonanie verejného prerokovania sa uskutoční, až keď to umožnia opatrenia Úradu verejného zdravotníctva, čím sa zároveň zabezpečí plnohodnotná participácia dotknutej verejnosti.

K bodu 2

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na vloženie nového odkazu v § 65g ods. 2.

K Čl. XVIII (Zákon č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci)

K bodu 1

V súčasnosti je zamestnávateľ povinný koncepciu politiky BOZP vypracovávať, pravidelne vyhodnocovať a podľa potreby aktualizovať. Pravidelnosť vyhodnocovania nie je v zákone vymedzená presnými časovými intervalmi. V záujme spresniť túto neurčitú povinnosť, a to bez kladenia zbytočnej administratívnej záťaže na zamestnávateľa, sa navrhuje výslovne upraviť, že koncepcia sa bude nielen aktualizovať „podľa potreby“, ale aj vyhodnocovať „podľa potreby“. Prináša to väčšiu voľnosť zamestnávateľovi, aby ten sám posúdil, kedy je už vyhodnotenie koncepcie potrebné, pričom sa môže realizovať aj v nepravidelných intervaloch. Táto väčšia voľnosť má nahradiť plnenie výlučne administratívnej požiadavky v snahe dodržať určitú pravidelnosť v prípade, keď to nie je potrebné.

K bodu 2

V 19 ods. 1, ktorý ustanovuje zamestnávateľovi povinnosť vymenovať jedného zamestnanca alebo viacerých zamestnancov za zástupcov zamestnancov pre bezpečnosť, a to na základe návrhu príslušného odborového orgánu, zamestnaneckej rady alebo voľby zamestnancov, sa v záujme znižovania administratívnej záťaže navrhuje ustanoviť, že táto povinnosť sa vzťahuje na zamestnávateľa, ktorý zamestnáva najmenej 10 zamestnancov alebo ktorého kód podľa štatistickej klasifikácie ekonomických činností je uvedený v prílohe č. 1. Zamestnávateľ, na ktorého sa nebude po novom vzťahovať uvedená povinnosť, bude mať naďalej možnosť vymenovať zástupcu zamestnancov pre bezpečnosť za tých istých podmienok, tzn. na návrh.

Na zamestnávateľa, ktorý nebude povinný podľa odseku 1 vymenovať zástupcu zamestnancov pre bezpečnosť, v prípade, že zástupca nebude vymenovaný, sa bude naďalej vzťahovať ustanovenie § 19 ods. 4, v zmysle ktorého bude povinný plniť povinnosti, ktoré má voči zástupcom zamestnancov pre bezpečnosť, priamo voči zamestnancom.

K Čl. XIX (Zákon č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce)

K bodom 1 a 2

Na plnenie opatrení podľa § 12 ods. 2 zákona č. 125/2006 Z. z., ktoré sú taxatívne vymenované v § 12 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z. z., inšpektor práce určuje primeranú lehotu. V záujme zosúladenia právnej úpravy a vypustenia neurčitého časového pojmu „ihneď“ sa navrhuje do ustanovenia § 12 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z. z. doplniť aj opatrenie podľa § 12 ods. 2 písm. b) zákona č. 125/2006 Z. z. (nariadiť odstránenie zistených nedostatkov), plnenie ktorého mohol doteraz inšpektor práce požadovať ihneď alebo určiť lehotu. Okrem toho sa do § 12 ods. 3 dopĺňa, že takto určenú primeranú lehotu môže inšpektor práce na žiadosť kontrolovaného subjektu predĺžiť.

K Čl. XX (Zákon č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti)

K bodu 1

Navrhuje sa vypustiť ustanovenie § 51 ods. 6, ktorým sa vylúčil odkladný účinok podaného odvolania proti rozhodnutiu o uložení poriadkovej pokuty podľa § 49, odvolania proti rozhodnutiu o uložení pokuty za iný správny delikt podľa § 50, odvolania proti rozhodnutiu o uložení pokuty podľa § 51 ods. 1 a odvolania proti rozhodnutiu o uložení pokuty podľa § 51 ods. 2, čím sa rozhodnutie o uložení pokuty stalo vykonateľným po jeho doručení adresátovi a uplynutím parížnej lehoty sa pokuta stala splatnou.

K bodu 2

V súvislosti s novelizačným bodom 1 sa navrhovaným prechodným ustanovením ustanovuje, že konania o uložení poriadkovej pokuty, pokuty za iný správny delikt podľa § 50, pokuty podľa § 51 ods. 1 alebo ods. 2, ktoré sa začali a právoplatne neskončili do 30. júna 2020, sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom od 1. júla 2020.

Opätovné priznanie odkladného účinku odvolaniam, má pre subjekty dotknuté rozhodnutím správneho orgánu nezameniteľný význam, nakoľko až do skončenia odvolacieho konania nie sú tieto subjekty povinné splniť povinnosť uloženú v rozhodnutí, tzv. zaplatiť uloženú pokutu.

K Čl. XXI (Zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa)

K bodu 1

V súčasnosti musia mať podnikatelia pri predaji v predajni tzv. kontrolnú kalibrovanú váhu, aby mal zákazník možnosť prekontrolovať si uvádzanú hmotnosť výrobku. Zatiaľ čo pri výrobkoch predávaných na množstvo (tzv. vážený tovar, tovar „na váhu“), táto povinnosť má opodstatnenie, pri vizuálne vyberaných tovaroch predávaných „na kusy“ (napr. zákusky) táto možnosť nemá opodstatnenie, pretože zákazník si vyberá tovar podľa jeho vzhľadu. Navrhovanou zmenou sa zavádza výnimka, aby predávajúci, ktorý nevykonáva predaj výrobkov na množstvo (tzv. vážený tovar), ale iba tovar predávaný na kusy (napr. zákusky), nemal povinnosť mať v predajni k dispozícii kalibrovanú váhu pre prípadný záujem zákazníka prekontrolovať si deklarovanú hmotnosť tovaru. Predávajúci, ktorý predáva aj tovar na množstvo aj tovar na kusy, takúto povinnosť mať bude, pretože výnimka sa vzťahuje len na predávajúceho ktorý predáva tovar na kusy.

K bodu 2

Navrhuje sa vypustenie § 17 tohto zákona, ktorý upravuje povinnosť predávajúcich baliť výrobky a poskytovať obalový materiál, keďže problematika je riešená v zákone č. 79/2015 Z. z. (o. i. § 52 a nasl.), ktorý určuje povinnosti výrobcovi obalov, požiadavky na zloženie a vlastnosti obalov a aj podmienky poskytovania obalov. Návrh zákona sa snaží tiež otvárať priestor pre rozvoj nových trendov pri predaji, ktoré sledujú najmä environmentálne vplyvy a udržateľnosť spotreby v nadväznosti na prístup spotrebiteľov k nákupným rozhodnutiam.

K bodu 3

Navrhovanou zmenou sa zrušuje povinnosť predávajúceho mať vypracovaný reklamačný poriadok a zverejňovať ho na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi. Predmetná povinnosť predstavuje administratívnu záťaž, ktorá sa popri informačných povinnostiach predávajúceho (§ 10a ods. 1 písm. e) a f) a § 18 ods. 1 prvej vety zákona č. 250/2007 Z. z.), ktoré zostávajú naďalej nedotknuté vzhľadom na skutočnosť, že ide o transpozíciu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, javí ako nadbytočná a nedôvodná. Forma plnenia týchto povinností by mali byť na rozhodnutí a zvážení samotného predávajúceho s prihliadnutím tiež na povahu predávaných výrobkov alebo poskytovaných služieb.

K bodu 4, 5

Ustanovenie o plynutí lehoty na vybavenie reklamácie sa dopĺňa o možnosť počítať túto lehotu až od momentu, kedy bol predmet reklamácie prevzatý predajcom s cieľom nastolenia právnej istoty pre spotrebiteľa i predajcu, keďže v praxi dochádza aj k situáciám, kedy spotrebiteľ reklamuje nejaký výrobok e-mailom a samotný výrobok je k dispozícii predajcovi oveľa neskôr, čím sa mu skracuje lehota na vybavenie reklamácie a predajca bez toho, aby mal predmet reklamácie k dispozícii nevie reklamáciu vybaviť.

K bodu 6

Navrhovanou zmenou sa zrušuje povinnosť zariadenia spoločného stravovania mať vypracovaný reklamačný poriadok.

K bodu 7 a 8

Ide o procesné ustanovenie, podľa ktorého môže pred rozhodnutím o uložení pokuty orgán dozoru povinného vyzvať, aby v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania v prípadoch menej závažného porušenia povinností. Ak povinný subjekt vykoná uložené opatrenia, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty.

K bodu 9

Prechodné ustanovenia má reagovať na situáciu, ktorá vznikla vyhlásením mimoriadnej situácie z dôvodu šírenia vírusu Covid-19. AK si spotrebiteľ uplatnil reklamáciu pred vyhlásením mimoriadnej situácie, zo zákona má predávajúci lehotu 30 dní na to, aby mu reklamáciu vybavil (zákonným spôsobom). Počas mimoriadnej situácie však došlo k mnohým výpadkom v dodávateľských reťazcoch, zamestnanci boli nútení čerpať dovolenky, zostať doma s deťmi kvôli zatvoreným školám, a pod.; z objektívnych príčin mohol mať predávajúci problémy s tým, aby stihol vybaviť reklamáciu do 30 dní odo dňa jej uplatnenia. Prechodné ustanovenia sa nemajú vzťahovať na prípady, kedy si spotrebiteľia uplatnili reklamáciu pred vyhlásením mimoriadnej situácie a nebola im vybavená v lehote 30 dní nie z dôvodu mimoriadnej situácie (napr. spotrebiteľ si uplatnil reklamáciu 30. januára a do 12. marca mu stále nebola vybavená). Uplynutím lehoty 30 dní na vybavenie reklamácie vzniká spotrebiteľovi právo požadovať nový výrobok alebo požadovať naspäť svoje peniaze, z toho dôvodu považuje predkladateľ za potrebné ochrániť predávajúceho pred požiadavkami spotrebiteľov, ktoré vznikli z dôvodu vis maior - mimoriadnej situácie a nie zanedbaním povinností predávajúceho.

K Čl. XXII (Zákon č. 330/2007 Z. z. o registri trestov)

Návrhom dochádza predĺženiu platnosti splnomocnenia vydaného na účely vyžiadania výpisu z registra trestov z 30 dní na 90 dní. Opatrením sa znižuje administratívna záťaž na strane dotknutých žiadateľov o výpis z registra trestov.

K Čl. XXIII (Zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia)

K bodu 1

Ustanovenie upravuje kompetenciu príslušnému orgánu verejného zdravotníctva schvaľovať prevádzkové poriadky len v tých prevádzkach, v ktorých to ukladá tento zákon. Podľa zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov na účely vzniku a trvania oprávnenia poskytovať sociálnu službu, konkrétneho druhu, formy sociálnej služby, na konkrétnom mieste konkrétnym poskytovateľom sociálnej služby sa preukazuje plnenie hygienických podmienok kópiou právoplatného rozhodnutia alebo záväzného stanoviska príslušného orgánu verejného zdravotníctva o schválení prevádzkového poriadku alebo jeho zmeny príslušným orgánom verejného zdravotníctva. Zákon č. 355/2007 Z. z. schvaľovanie prevádzkových poriadkov a návrhy na ich zmenu viaže len na prevádzkovateľov zariadení sociálnych služieb a nie na iné druhy sociálnych služieb, ktoré nie sú zariadeniami sociálnych služieb, napr. denné centrum, stredisko osobnej hygieny.

K bodu 2

Ustanovenie obsahuje náležitosti žiadosti, podávanej orgánu verejného zdravotníctva, vydávajúcemu záväzné stanovisko ako formu rozhodnutia o návrhoch podľa odseku 4.

K bodu 3 a 4

Osvedčenie o akreditácii laboratórneho skúšania, odberov vzoriek a meraní fyzikálnych faktorov nebude požadovanou podmienkou pre výkon činnosti členov komisie na preskúšanie a overenie odbornej spôsobilosti pre kvalitatívne a kvantitatívne zisťovanie faktorov životného prostredia a pracovného prostredia za účelom posudzovania ich možného vplyvu na zdravie, zriadenou úradom verejného zdravotníctva.

K bodu 5 až 8

Cieľom úpravy je zlepšiť podnikateľské prostredie. Navrhovanou úpravou sa zrušuje povinnosť prevádzkovateľov ubytovacieho zariadenia, telovýchovno-športového zariadenia, zariadenia starostlivosti o ľudské telo a zariadenia spoločného stravovania predkladať príslušnému orgánu verejného zdravotníctva prevádzkový poriadok na schválenie ako aj návrh na jeho zmenu. Povinnosť prevádzkovateľa predložiť príslušnému orgánu verejného zdravotníctva prevádzkový poriadok zostáva zachovaná.

K bodu 9

Po prehodnotení hygienických požiadaviek sa umožňuje vstup osoby so spoločenským zvieratám do priestorov určených na konzumáciu stravy zariadenia verejného stravovania, ak vstup povolí prevádzkovateľ zariadenia verejného stravovania. Prevádzkovateľ zariadenia verejného stravovania musí zabezpečiť označenie o povolení vstupe so spoločenským zvieratám na viditeľnom mieste pri vstupe do priestorov prevádzky určených na konzumáciu stravy a prijať hygienické opatrenia na ochranu hotových pokrmov a nápojov v prevádzkovom poriadku.

K bodu 10

Upravujú sa podmienky pre osoby, ktoré vykonávajú činnosti na objektivizáciu expozície obyvateľov a ich prostredia hluku, infrazvuku a vibráciám. Zrušuje sa povinnosť, že túto činnosť môžu vykonávať len osoby, ktoré sú držiteľom osvedčenia o akreditácii. Cieľom navrhovaného opatrenia je zlepšiť podnikateľské prostredie.

K bodu 11 a 26

Zamestnávateľ je povinný zabezpečiť posúdenie zdravotného rizika z expozície faktorom práce a pracovného prostredia na pracovisku, na ktorom zamestnanci vykonávajú prácu zaradenú do druhej kategórie najmenej raz za 24 mesiacov, doteraz to bolo raz za 18 mesiacov.

K bodu 12 a 14

Odstraňuje sa povinnosť zamestnávateľa voči príslušnému orgánu verejného zdravotníctva oznámiť každoročne do 15. januára v elektronickej podobe údaje týkajúce sa zamestnancov vykonávajúcich prácu zaradenú do druhej kategórie v stanovenom rozsahu k 31. decembru predchádzajúceho kalendárneho roka.

K bodu 13

V rámci zlepšenia podnikateľského prostredia sa týmto ustanovuje povinnosť vypracovať prevádzkový poriadok z hľadiska ochrany a podpory zdravia len u zamestnancov, ktorí vykonávajú prácu zaradenú do druhej kategórie, tretej kategórie alebo štvrtej kategórie. Zrušuje sa tým povinnosť zamestnávateľov vypracovať prevádzkové poriadky pre tie prevádzky, v ktorých zamestnanci vykonávajú prácu v prvej kategórii.

K bodu 15 až 17

Ide o legislatívno-technickú úpravu vnútorného odkazu.

K bodu 18

Navrhovaným ustanovením sa ruší povinnosť zamestnávateľov vypracovať prevádzkový poriadok pre prevádzky, v ktorých sú zamestnanci vystavení záťaži teplom alebo chladom, s výnimkou prevádzky, v ktorej zamestnanci vykonávajú rizikovú prácu. Cieľom navrhovaného opatrenia je zlepšiť podnikateľské prostredie.

K bodu 19

Navrhovaným ustanovením sa ruší povinnosť zamestnávateľov vypracovať prevádzkový poriadok pre prevádzky, v ktorých sú zamestnanci vystavení fyzickej záťaži, s výnimkou prevádzok, v ktorých zamestnanci vykonávajú rizikovú prácu. Cieľom navrhovaného opatrenia je zlepšenie podnikateľského prostredia.

K bodu 20

Zrušuje sa povinnosť držiteľov oprávnenia na odstraňovanie azbestu zo stavieb predkladať na schválenie príslušnému orgánu verejného zdravotníctva prevádzkový poriadok. Navrhovaná úprava má prispieť k zlepšeniu podnikateľského prostredia.

K bodu 21

Posudková činnosť podľa zákona č. 355/2007 Z. z. je chápaná ako proces posudzovania a vyhodnocovania opatrení a návrhov z hľadiska ich možného negatívneho vplyvu na verejné zdravie, ktorého výsledkom je vydanie záväzného stanoviska alebo rozhodnutia. Vypustením posudkovej činnosti pri vybraných typoch prevádzok, ako aj prevádzok, ktoré už boli orgánom verejného zdravotníctva schválené a ak dochádza len k zmene fyzickej osoby – podnikateľa alebo právnickej osoby, ktorá priestory prevádzkovala a súčasne nedošlo k žiadnej zmene v prevádzkovaní a jej nahradením oznamovacou povinnosťou, sa zníži nielen administratívna záťaž pre podnikateľov, ale aj ich priame a nepriame náklady spojené s touto procesno-posudkovou činnosťou orgánov verejného zdravotníctva. Uvedenou zmenou však nedôjde k zníženiu ochrany verejného zdravia, keďže tieto prevádzky budú naďalej povinné dodržiavať povinnosti ustanovené zákonom č. 355/2007 Z. z. a predpisov vydaných na jeho vykonanie v oblasti verejného zdravia a ich dodržiavanie bude naďalej kontrolované príslušným orgánom verejného zdravotníctva v rámci výkonu štátneho zdravotného dozoru, ktorý bude zároveň možné zefektívniť a zintenzívniť vzhľadom na uvoľnenie kapacít dosiaľ využitých pri posudkovej činnosti. Cieľom navrhovaného opatrenia je zlepšenie podnikateľského prostredia.

K bodu 22

Ide o legislatívno-technickú úpravu.

K bodu 23 a 32

Návrhom zákona sa upravuje povinnosť fyzických osôb – podnikateľov a právnických osôb dodržiavať prevádzkový poriadok.

K bodu 24

Posudková činnosť orgánov verejného zdravotníctva (povinnosť požiadať príslušný orgán verejného zdravotníctva o schválenie prevádzky a do času kladného posúdenia zdržať sa v nej vykonávania činnosti) pred začatím prevádzky priestorov, na ktoré sa táto povinnosť nevzťahuje, sa táto nahrádza oznamovacou povinnosťou, v zmysle ktorej je prevádzkovateľ takéhoto zariadenia povinný príslušnému orgánu verejného zdravotníctva oznámiť zákonom ustanovené údaje týkajúce sa prevádzky a predložiť prevádzkový poriadok, ak to ustanovuje tento zákon. Navrhovanou právnou úpravou sa zníži nielen administratívna záťaž pre podnikateľov, ale aj ich priame a nepriame náklady spojené s touto posudkovou činnosťou orgánov verejného zdravotníctva.

K bodu 25, 27 až 31 a 33

Ide o legislatívno-technickú úpravu vnútorného odkazu.

K bodu 34

Navrhuje sa prechodné ustanovenie, podľa ktorého sa konanie o uvedení priestorov do prevádzky podľa § 13 ods. 4 písm. a), ktoré sa začalo pred 1. júlom 2020 a nebolo do 30. júna 2020 právoplatne ukončené dokončí podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2020.

K Čl. XXIV (Zákon č. 289/2008 Z. z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice)

K bodom 1 a 3 až 6

Zmeny v predmetných ustanoveniach nadväzujú na bod 2 - vypustenie odseku 5 v § 8 a následné prečísľovanie odsekov.

K bodu 2

Vo vzťahu k programovému vyhláseniu vlády a v záujme zníženia administratívnej záťaže podnikateľov sa navrhuje, aby podnikatelia nemuseli na predajnom mieste sprístupňovať vyobrazenie pokladničného dokladu vyhotoveného pokladnicou e-kasa klient.

K Čl. XXV (Zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke)

K bodu 1 a 2

V súlade so zámerom zaviesť 60-dňovú lehotu na doručenie oznámenia o porušení dopravných predpisov a vyrubení pokuty sa doterajšie nastavenie lehôt nahrádza 60-dňovou lehotou.

K bodu 3

V súlade so zámerom prechodu na novú právnu úpravu lehôt pre ukladanie sa zavádza štandardné pravidlo, že pred dátumom účinnosti začaté a neskončené konania sa dokončia podľa doterajších predpisov.

K Čl. XXVI (Zákon č. 313/2009 Z. z. o vinohradníctve a vinárstve)

K bodu 1 a 4

Určenie termínu, v ktorom možno burčiak ponúkať spotrebiteľovi, a dátumu, od ktorého je možné uvádzať víno vo fľašiach na trh, je nevyhnutné na ochranu trhu pred podvodmi. Namiesto zákonom pevne určeného obdobia, resp. dátum sa však ustanovuje flexibilné určenie týchto období a dátumov. To umožňuje flexibilne reagovať na konkrétne klimatické a poveternostné podmienky v danom roku. Určovanie týchto období a dátumov bude povinnosťou Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR.

K bodu 2 a 3

Proces uznávania odrôd hrozna je zbytočne zdĺhavý, komplikovaný a navyše duplicitný, pretože dané odrody už sú uznané a registrované v rámci spoločného trhu EÚ. Niektoré odrody sú v súčasnosti v SR vysadené, avšak nie je možné z nich vyrábať víno, kým nie sú uvedené v Listine registrovaných odrôd v SR.

K bodu 5

V nadväznosti na body 1 a 4 sa dopĺňa pôsobnosť Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR

K bodu 6

Z pôsobnosti správneho poriadku sa vylučuje konanie o určení obdobia podľa § 12 ods. 2 a dátumu § 25 ods. 1.

K Čl. XXVII (Zákon č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok))

K bodom 1 a 2

Ako propodnikateľské opatrenie sa navrhuje predĺženie minimálnej lehoty na vyjadrenie k protokolu z daňovej kontroly zo súčasných 15 pracovných dní na 30 pracovných dní od doručenia protokolu.

Navrhuje sa prechodné ustanovenie, podľa ktorého sa dlhšia lehota na vyjadrenie k protokolu z daňovej kontroly prvýkrát uplatní na tie protokoly, ktoré budú správcom dane vypracované po 30. júni 2020.

K Čl. XXVIII (Zákon č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach)

K bodu 1

Navrhuje sa ustanoviť nový dôvod, pre ktorý vláda odvolá predsedu úradu, a to porušenie ustanovení zákona o zverejňovaní cenových rozhodnutí, cenových návrhov a iných podkladov, ktoré sú uvedené v novonavrhovanom § 14 ods. 12.

K bodu 2 a 3

Navrhuje sa ustanoviť povinnosť úradu zverejňovať všetky cenové rozhodnutia na webovom sídle úradu. Ďalej sa navrhuje ustanoviť povinnosť úradu zverejňovať spolu s cenovým rozhodnutím aj návrh ceny a všetky jeho zmeny a doplnenia pri činnostiach podľa § 11 ods. 1 písm. b) až e) a g) až l), § 11 ods. 2 písm. a) až d) a f), § 11 ods. 3 a § 11 ods. 4 písm. a) až e) zákona. Ak úrad určil cenu pri týchto činnostiach aj na základe podkladov, ktoré má k dispozícii (§ 11 ods. 9 zákona), zverejnia sa aj tieto podklady. V odseku 13 sa ustanovujú výnimky chrániace malé miestne distribučné sústavy a miestne distribučné siete, ako aj priemyselné dodávky tepla pred neprimeraným zásahom do obchodného tajomstva. Súčasne sa v novo formulovanom odseku 14 navrhuje explicitne upraviť, že zverejnenie informácie o ekonomicky oprávnených nákladoch, ekonomickej efektívnosti a primeranom zisku vrátane rozsahu investícií započítaných do určenej alebo schválenej ceny pre uvedené regulované činnosti nemôže mať za žiadnych okolností povahu porušenia alebo ohrozenia obchodného tajomstva.

K bodu 4

Ide o legislatívno-technickú úpravu vyvolanú prečíslovaním odsekov v § 14.

K bodu 5

Podľa navrhovaného prechodného ustanovenia sa bude povinnosť zverejňovania cenových rozhodnutí, cenových návrhov a iných podkladov používaných na určenie cien vzťahovať aj na cenové konania, ktoré sa začali pred dňom účinnosti zákona a súčasne sa k tomuto dňu ešte právoplatne neskončili.

K Čl. XXIX (Zákon č. 314/2012 Z. z. o pravidelnej kontrole vykurovacích systémov a klimatizačných systémov)

K bodu 1

Legislatívno-technická úprava vyvolaná prečíslovaním odsekov v § 6.

K bodu 2

Ustanovením dochádza k obmedzeniu povinností oprávnenej osoby pri pravidelnej kontrole vykurovacích a klimatizačných systémov. Postup prípravy na pravidelnú kontrolu vykurovacieho a klimatizačného systému si môže oprávnená osoba dohodnúť operatívne v závislosti od lokálnych technických a personálnych kapacít.

K bodu 3

Legislatívno-technická úprava vyvolaná prečíslovaním odsekov v § 6 a 7.

K bodu 4 a 5

Pravidelná kontrola vykurovacieho a klimatizačného systému sa vykonáva ako viazaná živnosť. Kvôli zjednodušeniu postupu pri zápise viazanej živnosti dôjde k vypusteniu povinnosti „požiadania o vydanie osvedčenia“, ktoré vydáva MH SR (resp. ním poverená osoba – Slovenská inovačná energetická agentúra - SIEA) a na živnostenskom úrade bude potrebné len predloženie dokladu o odbornej spôsobilosti osoby, ktorá bude zodpovedná za výkon pravidelnej kontroly vykurovacieho a klimatizačného systému.

K bodu 6, 7 a 8

Legislatívno-technická úprava vyvolaná prečíslovaním odsekov v § 6.

K Čl. XXX (Zákon č. 94/2013 Z. z. o puncovníctve a skúšaní drahých kovov (puncový zákon))

Ustanovením už nemá výrobca alebo obchodník povinnosť trvalo označiť alebo nechať označiť všetok tovar, ktorý sám vyrobil alebo doviezol, ale jeho povinnosť sa obmedzuje už len na tzv. nadlimitný tovar.

K Čl. XXXI (Zákon č. 474/2013 Z. z. o výbere mýta za užívanie vymedzených úsekov pozemných komunikácií)

K bodu 1

V súlade so zámerom zaviesť 60-dňovú lehotu na doručenie oznámenia o porušení dopravných predpisov a vyrubení pokuty sa doterajšie nastavenie lehôt nahrádza 30-dňovou lehotou.

K bodu 2

V súlade so zámerom prechodu na novú právnu úpravu lehôt pre ukladanie sa zavádza štandardné pravidlo, že pred dátumom účinnosti začaté a neskončené konania sa dokončia podľa doterajších predpisov.

K Čl. XXXII (Zákon č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke)

K bodom 1 a 2

V súlade so zámerom zaviesť 60-dňovú lehotu na doručenie oznámenia o porušení dopravných predpisov a vyrubení pokuty sa doterajšie nastavenie lehôt nahrádza 30-dňovou lehotou.

K bodu 3

V súlade so zámerom prechodu na novú právnu úpravu lehôt pre ukladanie sa zavádza štandardné pravidlo, že pred dátumom účinnosti začaté a neskončené konania sa dokončia podľa doterajších predpisov.

K Čl. XXXIII (Zákon č. 321/2014 Z. z. o energetickej efektívnosti)

K bodu 1

Nová právna úprava obmedzuje povinnosť tzv. „veľkého podniku“ po vykonaní povinného energetického auditu. Súbor údajov pre monitorovací systém sa vo väčšine prípadov odovzdáva duplicitne, nakoľko je povinný zaslať ho aj energetický audítor (zapísaný v zozname energetických audítorov) do 31. marca nasledujúceho kalendárneho roku po vykonaní energetického auditu.

K bodu 2 a 3

Ustanovenie má za cieľ motivovať veľký podnik k dosahovaniu požadovaných úspor energie a zavádza preto zjednodušený energetický audit pre veľké podniky, u ktorých nenastala od vykonania posledného energetického auditu podstatná zmena okolností. Veľký podnik si povinnosť „zabezpečiť vykonanie opakovaného energetického auditu“ splní, ak splní podmienky:

- (1) zníženia celkovej spotreby energie za uplynulé štvorročné obdobie aspoň o 8 % a
- (2) preukázania uvedenej úspory realizáciou opatrení z predchádzajúceho energetického auditu.

Ak veľký podnik splní obe uvedené podmienky, požiada organizáciu určenú Ministerstvom hospodárstva SR o vydanie potvrdenia o aktualizácii energetického auditu na obdobie nasledujúcich štyroch rokov. Tento postup bude možné aplikovať po vykonaní riadneho energetického auditu vždy len raz, čo bude v praxi znamenať, že veľký podnik vykoná energetický audit v plnom rozsahu raz za osem rokov.

Zároveň sa navrhuje zjednodušenie energetického auditu v závislosti od spotreby energie, ak podnik preukáže, že mu nie je účtovaná spotreba energie oddelene od nájomného v prípade, že využíva len prenajaté priestory alebo má celkovú spotrebu energie za štyri roky menšiu ako 10 MWh.

K bodu 4

V prípade, ak veľký podnik nezabezpečí vykonanie povinného energetického auditu v ustanovenom intervale (raz za 4 roky, ak podnik nemá zavedený certifikovaný systém energetického alebo environmentálneho manažérstva), Slovenská obchodná inšpekcia mu uloží sankciu minimálne vo výške 5000 EUR. Napriek skutočnosti, že smernica 2012/27/EÚ odporúča, že výška sankcie má byť odstrašujúca, minimálna sankcia 5000 EUR môže byť pre niektoré veľké podniky doslova likvidačná, keďže veľký podnik, je podnikateľský subjekt, ktorý nie je mikro/malým/stredným podnikom a mnohé podniky „ani netušia“, že podľa tejto definície sú veľkým podnikom (napr. mestské podniky služieb – podiel subjektu verejného práva je vyšší ako 25% a mesto má viac ako 5000 obyvateľov). Primerané je preto znížiť

dolnú hranicu sankcie na minimum a nechať na odbornosti Slovenskej obchodnej inšpekcie, či porušenie zákona malo významný dopad na plnenie národných cieľov v oblasti energetickej efektívnosti a na základe spotreby energie alebo energetickej náročnosti podniku udeliť sankciu vyššiu ako je minimálna.

K Čl. XXXIV (Zákon č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky)

K bodu 1 a 2

Navrhuje sa doplnenie zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov o pravidlo, podľa ktorého právne predpisy upravujúce oblasť daní a odvodov môžu nadobudnúť účinnosť najskôr 1. januára nasledujúceho kalendárneho roka; skorší dátum účinnosti možno ustanoviť, ak to vyplýva z právne záväzných aktov Európskej únie alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky ak sú splnené podmienky pre skrátené legislatívne konanie alebo ak je to nevyhnutné na opravu chyby v právnom predpise, ktorá nebola v čase vyhlásenia právneho predpisu známa.

K Čl. XXXV (Zákon č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke)

K bodom 1 až 7, 10 až 28

Predložený návrh zákona ruší povinnosti lepiť kontrolnú nálepku na čelné sklo vozidla ako dôkaz o vykonaní technickej kontroly, emisnej kontroly a kontroly originality.

Navrhovanými ustanoveniami sa prierezovo v celom texte zákona vypúšťajú čiastkové zmienky o kontrolných nálepkách v súvislosti s technickými kontrolami, emisnými kontrolami a kontrola originality.

Podľa účinného zákona č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je každý držiteľ vozidla povinný podrobiť svoje motorové vozidlo technickej a emisnej kontrole v pravidelných intervaloch. O tom, že takáto kontrola bola vykonaná, sú následne vypracované tri doklady a to protokol, osvedčenie o kontrole (kartička) a nálepka. Pri kontrole originality sú vypracovávané dva doklady a to odborný posudok a nálepka.

Lepenie nálepiek považujeme v súčasnej dobe za úplne zbytočné, nakoľko pri kontrole v rámci prevádzky motorového vozidla je možné policajnými orgánmi zistiť, či bolo vozidlo podrobené technickej kontrole a emisnej kontrole podľa osvedčení, ktoré má vodič motorového vozidla mať vo vozidle, rovnako tak je zavedený informačný systém, na základe ktorého vedú štátne orgány pokutovať tých, ktorí nepodrobia svoje vozidlo technickej a emisnej kontrole. Okrem toho držiteľ motorového vozidla je povinný za tieto nálepky zaplatiť v rámci výkonu kontroly na staniciach technických a emisných kontrol. Evidencia týchto nálepiek, ich strhávanie a lepenie nových pracovníkmi staníc technických a emisných

kontrol znamená časové straty a zbytočnú byrokratickú záťaž v evidencii nálepiek v ich podnikateľskej činnosti. Podobne aj nálepka kontroly originality nemá žiadnu pridanú hodnotu v súvislosti s vykonaním kontroly originality.

Návrh na zrušenie kontrolných nálepiek povedie ako k úspore finančných zdrojov a aj k zjednodušeniu administratívy spojenej s ich vydávaním, čo bude mať pozitívny finančný dopad na všetkých občanov, motoristov ako aj podnikateľov, ktorí vykonávajú technickú a emisnú kontrolu a zrýchli sa aj celkový priebeh týchto kontrol. V neposlednom rade je potrebné uviesť, že povinnosť vydávať kontrolnú nálepku je nad rámec požiadaviek EÚ.

K bodom 8, 9 a 30

V súvislosti so zrušením kontrolných nálepiek technickej kontroly, emisnej kontroly a kontroly originality sa ustanovuje, že náklady v súvislosti s vývojom a prevádzkou informačného systému technickej kontroly, emisnej kontroly a kontroly originality znáša príslušná oprávnená osoba technickej kontroly, emisnej kontroly a kontroly originality.

K bodom 29

S ohľadom na rozsah a kvalitu prípravy podmienok pre certifikované miesta opravy, príslušného informačného systému a oneskorenia z dôvodu ochorenia COVID-19 sa prolonguje prechodné obdobie do 1. januára 2022.

K Čl. XXXVI (Zákon č. 157/2018 Z. z. o metrológii)

K bodu 1

Počas mimoriadnej situácie v súvislosti s šírením ochorenia COVID-19 boli možnosti plnenia zákonných povinností používateľov určených meradiel pri zabezpečení ich následného overenia obmedzené. Aplikačná prax preukázala potrebu zjednodušenia prístupu k službám súvisiacim so zabezpečením týchto povinností. Z uvedeného dôvodu sa upravuje znenie ustanovenia § 27 ods. 2 z dôvodu nejednotného výkladu pri aplikačnej praxi predmetného ustanovenia. Vzhľadom na mimoriadnu situáciu je potrebné spresniť, že používateľ určeného meradla si môže zabezpečovať následné overenie nielen osobne (napr. zamestnancom), ale môže ho zabezpečiť aj prostredníctvom inej osoby (najmä poverením, plnomocenstvom, alebo obdobným spôsobom). Na základe tejto legislatívnej úpravy sa predpokladá pozitívny vplyv na podnikateľské prostredie vzhľadom k tomu, že sa zjednoduší proces zabezpečenia povinnosti pre používateľa určeného meradla predkladať určené meradlo na následné overenie. Uvedená zmena umožní používateľovi meradla sústrediť sa na predmet svojho podnikania, zníži administratívnu záťaž a pomôže predísť možným pochybeniam pri zabezpečení zákonných požiadaviek.

K bodu 2

Upravuje sa ustanovenie § 31 ods. 5 z dôvodu zlepšenia podnikateľského prostredia, účelom je zefektívnenie procesu a jednoduchší postup pri zabezpečení overovania určených

meradiel pre ich používateľov, aj vzhľadom na aktuálnu mimoriadnu situáciu. Táto úprava nadväzuje na zmenu ustanovenia § 27 ods. 2.

K bodu 3

V nadväznosti na úpravu ustanovenia § 31 ods. 5 sa upravuje aj ustanovenie § 55 ods. 2 písm. b) z dôvodu vypustenia zákazu sprostredkovania metrologickej kontroly alebo úradného merania bez autorizácie.

K bodu 4

Upravuje sa ustanovenie § 60 ods. 3 a 5, tak že sa predlžuje lehota pre autorizované osoby a kalibračné laboratóriá na plnenie podmienok akreditácie, čo súvisí aj s mimoriadnou situáciou, počas ktorej by túto lehotu mohli zmeškať, čo by malo negatívny dopad na autorizované osoby a kalibračné laboratóriá. Táto úprava predpokladá plynulé pokračovanie v činnosti autorizovaných osôb a kalibračných laboratórií aj po 31.12.2020, pretože po tomto termíne by autorizované osoby nemohli vykonávať overovanie určených meradiel a kalibračné laboratóriá vykonávať kalibráciu povinne kalibrovaných meradiel bez akreditácie.

K Čl. XXXVII (Zákon č. 170/2018 Z. z. o zájazdoch, spojených službách cestovného ruchu, niektorých podmienkach podnikania v cestovnom ruchu)

K bodom 1 až 4

Ak cestovná agentúra sprostredkúva predaj zájazdov pre obchodníkov, ktorí nesídli v Slovenskej republike (ustanovenie má pokryť obchodníkov aj z EÚ aj mimo EÚ), mala by byť schopná na požiadanie orgánu dohľadu doložiť základné informácie o obchodníkovi, pre ktorého zájazdy predáva, a to z dôvodu, aby mal orgán dohľadu následnú možnosť overovať si v zahraničí (aj cez kontaktné miesto - Ministerstvo hospodárstva SR) podnikanie obchodníkov, ktorí predávajú zájazdy slovenským občanom. Zároveň sa vypúšťa povinnosť cestovnej agentúry predkladať tieto doklady o zahraničnej cestovnej kancelárii cestujúcemu, keďže podľa § 14 ods. 3 je predajca zájazd aj tak povinný informovať cestujúceho o tom, pre koho je uzatvorenia zmluvy o zájazde sprostredkované.

Odsek 2 taktiež vypúšťa povinnosť obchodníka z krajiny mimo SR poskytovať úradne overený preklad povolenia na podnikanie podľa krajiny svojho sídla.

Bod 4 sa následne mení z dôvodu vypustenia § 7 ods. 1 písm. d).

K bodu 5

Vypúšťa sa povinnosť cestovnej kancelárie zasielať rovnopis zmluvy o ochrane pre prípad úpadku orgánu dohľadu, pričom postačuje, ak cestovná kancelária oznámiť orgánu dohľadu údaje, ktoré je povinný orgán dohľadu zverejňovať v zozname cestovných kancelárií.

K bodu 6 a 7

Precizuje sa obsah poznámok účtovných závierok tak, aby bolo pre cestovné kancelárie jednoduchšie uviesť všetky doposiaľ zinkasované tržby. Ak teda zostavuje cestovná kancelária prvú účtovnú závierku za prvý štvrtrok roku 2020, poznámky tejto závierky budú obsahovať tržby z predaja zájazdov, na ktoré sa vzťahuje zákon (tzn. okrem výnimiek určených v § 1 ods. 2) za rozhodné obdobie tzn. 1.1.2020 - 31.3.2020. Tržby by mali obsahovať ako zaplatené celé sumy za zakúpené zájazdy tak aj zaplatené zálohy (všetky finančné prostriedky, ktoré cestovná kancelária prijala od cestujúcich na základe zmluvy o zájazde, ktoré spadajú pod pôsobnosť zákona). Obdobne uvedie cestovná kancelária tržby za sprostredkované resp. predané spojené služby cestovného ruchu.

Vzhľadom na precizovanie písm. a) je potrebné vypustiť písm. d).

K bodu 8 a 9

Cestovná kancelária zasiela orgánu dohľadu údaje určené v odseku 2 z poznámok účtovných závierok vždy po zostavení tej ktorej priebežne účtovej závierky - a to každý štvrtrok. Orgán dohľadu si môže od cestovnej kancelárie vyžiadať aj doloženie celej účtovnej závierky (priebežnej alebo riadnej), pričom žiadosť nemusí odôvodniť (môže ísť o náhodnú kontrolu, kontrolu z dôvodu podnetu cestujúceho atď.). odsek 6 sa upraví v nadväznosti na zmenu v odseku 4, keď je orgán dohľadu povinný vychádzať pri posudzovaní primeranosti výšky sumy zabezpečujúcej ochranu pre prípad úpadku primárne z údajov v poznámkach účtovných závierok.

K bodu 10

Sankčné ustanovenia sa menia vzhľadom na zmenu ustanovení týkajúcich sa povinností a tiež sa dopĺňa ustanovenia § 12 ods. 4, ktoré absentovalo v sankčných ustanoveniach.

K Čl. XXXVIII (Zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami)

K bodu 1 a 2

Navrhovaním ustanovením sa upravujú časti ustanovenia § 13 ods. 4 a § 14 ods. 10, ktoré vylučovali odkladný účinok podaného rozkladu proti rozhodnutiu o uložení poriadkovej pokuty a rozhodnutiu o uložení pokuty za správny delikt, čím sa rozhodnutie o uložení pokuty stalo vykonateľným po jeho doručení adresátovi a uplynutím parížnej lehoty sa pokuta stala splatnou.

K bodu 3

V súvislosti s novelizačným bodom 1 a 2 sa navrhovaným prechodným ustanovením ustanovuje, že konania o uložení poriadkovej pokuty alebo konania o uložení pokuty za správny delikt, ktoré sa začali a právoplatne neskončili do 30. júna 2020, sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom od 1. júla 2020.

K Čl. XXXIX (Zákon č. 67/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach vo finančnej oblasti v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19)

Uvedeným článkom sa novelizuje zákon č. 67/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach vo finančnej oblasti v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v znení neskorších predpisov, ktorého cieľom je rozšíriť finančné opatrenia na zmiernenie vplyvov koronakrízy o ďalšie opatrenie v oblasti osobitného odvodu vybraných finančných inštitúcií, týkajúce sa úhrady tohto odvodu zo strany bánk a pobočiek zahraničných bánk.

Navrhuje sa v tretej časti vložiť siedmu hlavu, ktorá sa týka opatrenia v oblasti osobitného odvodu vybraných finančných inštitúcií.

Z dôvodu zmiernenia negatívnych následkov pandémie sa navrhuje, aby banky a pobočky zahraničných bánk neuhrádzali splátky osobitného odvodu podľa zákona č. 384/2011 Z. z. o osobitnom odvode vybraných finančných inštitúcií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktoré sú splatné po účinnosti tohto zákona až do konca roka 2020, tj. splátky za 3. a 4. štvrťrok 2020. Povinnosť uhradiť splátky tohto odvodu za 1. a 2. štvrťrok 2020 vrátane prípadného príslušenstva nie je týmto zákonom dotknutá.

Banky sú entity, ktoré sú samotné zapojené do mechanizmov, ktoré zmierňujú negatívne následky pandémie iných osôb, či sú to už spotrebitelia alebo podnikateľské subjekty a to formou rôznych opatrení, ktorými sú napríklad finančná pomoc na zabezpečenie likvidity malých podnikov, stredných podnikov a veľkých podnikov alebo odklad splátok úverov. Uvedené skutočnosti sú dôvodom na zavedenie tohto legislatívneho opatrenia pre banky a pobočky zahraničných bánk s cieľom prispieť k stabilite finančného sektora a zabezpečiť dostatočné zdroje bánk na financovanie obnovy ekonomiky po skončení pandémie COVID-19.

K Čl. XL

Navrhuje sa nadobudnutie účinnosti predkladaného zákona.